

Erna Willy von Gerhardt is geboren op 25 april 1920 in Tegal, NOI. Ze was de dochter van Emil Robert Alexander Ferdinand von Gerhardt (15 december 1894, Ambarawa) en Johanna Petronella Smits. Hij had 6 kinderen.

Erna wordt geïnstalleerd in Kediri door oehoe Joseph als padvindster op 15 februari 1933. Ze was daarvoor geen kabouter. Vlak voor de oorlog was ze assistent troepleider in Malang. Ze werd daar geïnstalleerd als pionierster op 29 december 1940.

Tijdens de oorlog werd ze in eerste instantie geïnterneerd in Kamp Brastagi. Brastagi was een gemengd Japans interneringskamp op Noord-Sumatra, 60 km ten zuiden van Medan aan het Toba-meer. Het kamp was ondergebracht in het gebouwencomplex van de Planters School Vereeniging Brastagi. De vrouwen en kinderen die op de hoogvlakte rondom Brastagi en Kaban Djahe verbleven en enkele oudere mannen werden geïnterneerd in de kostschool waar normaal accommodatie was voor 200 kinderen. De kampleiding was Nederlands. Op 16 april 1942 opende het kamp en waren er 939 mannen, vrouwen en kinderen gevangen. Na de eerste chaotische weken vond iedereen een plekje. Vrouwen en meisjes sliepen bij elkaar in de voormalige klaslokalen en kinderslaapzalen, jongens ouder dan 8 jaar sliepen apart. Het kamp bestond uit een groot hoofdgebouw, rondom een binnentuin gebouwd, met aan de ene kant de lagere school met een zeer ruim gymnastieklokaal en het kleinere H.B.S. gebouw. Aan de andere kant van het hoofdgebouw stond het nieuwe meisjeshuis, ziekenhuis en het z.g. straatje, waar een aantal gebouwde huisjes voor de onderwijzers waren, een voetbalveld en een klein park, het Vondelpark.

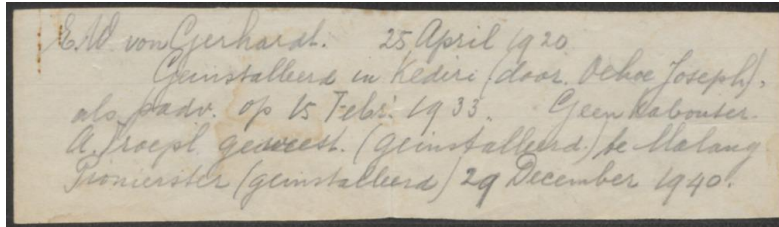

In april 1943 werd een groep vrouwen en kinderen overgeplaatst van kamp Brastagi naar Poeloe Brayan Blok E. Poeloe Brayan was een woonwijk voor personeel van DSM (Deli Spoorweg Maatschappij) in Medan op Noord-Sumatra. In Poeloe Brayan vond onderhoud plaats aan wagons en locomotieven. Het complex bestond uit 5 blokken: A, B, C (huizen voor inheemse employees van Deli Mij), D (huizen voor

Europese employees van Deli Mij) en E (koelieloodsen en enkele huisjes). Poeloe Brayan is met kamp Brastagi het grootste interneringskamp voor vrouwen en kinderen op de Oostkust van Sumatra geweest. Blok E werd in 1943 gebouwd. Dit kamp bestond uit 4 houten hongs met atapbedekking en muren van gevlochten bamboe. De huizen in dit kamp niet tegen regen bestand. Ena Govers-van den Berg en Guus Schut zaten ook in de groep die van Brastagi kwam. In juni werd door hen gestart met welpenactiviteiten. Er konden toen zelfs twee hordes gevormd worden. Jaap Both, Jopie en Peter Heyn, Gerard Looyen waren lid van de horde. Zeven welpen behaalden hier hun eerste ster. In maart 1944 werd een geanimeerde totemjacht gehouden, ondanks het vergaderverbod en tegenwerking van de kampleiding. Een gezamenlijke maaltijd besloot dit feest. In september 1943 werd ook een nieuwe padvindsterstroep opgericht die aangroeide tot 25 leden en floreerde tot aan de verhuizing naar Gloegoer. Leidsters waren Henrietta van Blommestein en Tineke Jakobs-

Keulemans. Nettie de Gast, Henny W. Koning, Mounti Besnard en Carla de Groot waren hier padvindster.

Daarnaast startte een kabouterkring met 40 kabouters onder leiding van Hibou Hilligje Nelissen-Jakobs. Ze werd later opgevolgd door Oehoe mw. Sinningh. Erna von Gerhardt zat ook in Hong II en was voor de oorlog padvindster. Mogelijk dat ze als pionierster hielp met leiding geven. Op 22 februari 1944 werd tijdens Denkdag de belofte hernieuwd. DC Blommestein had voor de meisjes als bewijs briefjes gemaakt. Tien van deze briefjes zijn

bewaard gebleven en terecht gekomen in het archief van het NIOD. Erna was actief bij Scouting, mogelijk dat ze als pionierster hielp met leiding geven.

Omdat het kamp bij regen helemaal onder water kwam te staan, besloten de Japanners op 6 juli 1944 de 1000 gevangenen van Blok E te verplaatsen naar kamp Gloegoer II in Noord Sumatra. Als gevolg hiervan stopten de meisjestroep en de welpenhorde. In juni 1945 gingen ze van Gloegoer naar kamp Aek Paminke II. De 3 kampen van Aek Pamienke bestonden uit barakken en lagen in de buurt van Rantau Prapat middenin rubberbossen, ongeveer 300 km ten zuiden van Medan (Noord-Sumatra).

Haar broertje George William (14 maart 1924) zat geïnterneerd in kamp 4e en 9e Bataljon in Thimahi.

Na de oorlog ging Erna naar Nederland. Ze overleed op 26 maart 2008 in Den Haag.

Meer informatie

[Emil Robert Alexander Ferdinand von Gerhardt 1894-1965 - Ancestry®](#)

[Archieven.nl - 2583 Stukken betreffende de padvinderij, o.a. in Poelaubrajan, 1934... \(NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies\)](#)

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[BRASTAGI \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Brastagi kampbewoners 1942-1945

[Brastagi - Wikipedia](#)

[Soengei Sengkol Medan \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Si Regnorengo Rantau Prapat \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Logboek Opinotroep (via van Braningen)

[Poeloe Brayan | Stichting Noord Sumatra Documentatie \(noordsumatra42-45.nl\)](#)

[Poelau Brajan Medan \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Gloegoer Medan \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Medan \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Archieven.nl - 2583 Stukken betreffende de padvinderij, o.a. in Poelaubrajan, 1934... \(NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies\)](#)

[Aek Pamienke Rantau Prapat \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Erna Willy von Gerhardt \(1920–2008\) • FamilySearch](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.